

„Boh našej viery nie je vzdialenou bytosťou“

Predstav si všetko najkrajšie a najvznešenejšie na zemi...
všetko, čo lahodí mysli a ostatným schopnostiam...
všetko, čo uspokojuje telo i zmysly...

2. september

Svet a ostatné svety, ktoré žiaria v noci: celý vesmír – toto všetko, aj so splnenými pochybými želaniami tvojho srdca... nie je nič, vôbec nič a

menej než nič v porovnaní s mojím Bohom – твоjím Bohom! Nekonečný poklad, najkrajšia perla nevýslovnej ceny, pokorený, stal sa otrokom a ponížil sa na úroveň sluhu v maštali, v ktorej sa chcel narodiť, v Jozefovej dielni, vo svojom utrpení a v svojej potupnej smrti... v bláznovstve Lásky v Najsvätejšej sviatosti. (Cesta, 432)

Je nutné nábožne sa klaňať Bohu, z lásky k nám ukrytému v Eucharistii: je to ten istý Ježiš Kristus, ktorý sa narodil z Panny Márie; ten istý, ktorý trpel a bol ukrižovaný; ten istý, ktorému z prebodnutého boku vytryskla krv a voda.

Ó svätá hostina, pri ktorej prijímame Krista: slávi sa pamiatka jeho umučenia, duša sa naplňa milosťou a dostávame závdavok budúcej slávy. Liturgia Cirkvi takto v krátkych slohách zhŕňa vrcholné kapitoly dejín túžobnej lásky, akou nás zahrňa Pán.

Boh našej viery nie je vzdialenou bytosťou, ľahostajne pozorujúcou osudy ľudí: ich túžby, ich zápasy, ich úzkosti. Je to Otec, ktorý až tak miluje svoje deti, že posiela Slovo, druhú božskú osobu Najsvätejšej Trojice, aby sa stalo telom, zomrelo za nás a vykúpilo nás. Je to ten istý milujúci Otec, ktorý nás teraz nežne priťahuje k sebe prostredníctvom pôsobenia Ducha Svätého, prebývajúceho v našich srdciach. (Ísť s Kristom, 84)

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/dailytext/boh-nasej-viery-nie-je-vzdialenou-bytostou/> (09.05.2025)